

filmproduktion, helt skal bortfalde til fordel for et overordnet ønske om frihandel.

Vi er tilhængere af frihandel, ja, men der er faktisk også noget, der er vigtigere end det. Det er lige præcis muligheden for at kunne føre en national kulturpolitik. Det er derfor, vi siger, at man ikke kan se Danmark isoleret. Vi bliver nødt til at have et europæisk niveau; vi bliver nødt til at tænke WTO ind. Og så foregår der i øvrigt et vigtigt arbejde i UNESCO-regi for at sikre kulturel mangfoldighed i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg har stor forståelse og sympati for fru Mette Frederiksens synspunkter. Men jeg forstår dem ikke helt, for må udgangspunktet ikke være det danske? Vi har en fælles referenceramme, som er det danske sprog, den danske kultur, og det er, som om fru Mette Frederiksen fuldstændig vil negligere det ved hele tiden at drage andre instanser ind end lige netop at tage udgangspunkt i det, som er det primære, nemlig danskheden, den danske kultur.

Kl. 10.00

Derefter, når vi kender vores eget fundament og har satset på det, så kan man uddelegere opgaverne, så kan man begynde at være fremsynet, så kan man begynde at være visionær, og det er vi heller ikke bange for overhovedet. Det er slet ikke det, jeg taler om. Jeg taler om, at det er, som om fru Mette Frederiksen fuldstændig negligerer det, som er udgangspunktet, nemlig at bevare den danske kultur.

Derfor er der en anden del af det, der er meget, meget kedelig, synes jeg, og det er, at det er, som om jo flere midler, man tilfører et område, som eksempelvis det kulturelle, jo bedre vil det blive.

Mener fru Mette Frederiksen derved, at man kan købe sig til et talent? Mener fru Mette Frederiksen derved, at jo flere ressourcer man poster ned i et område, jo bedre bliver det?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Heldigvis kan man ikke købe sig til talent, men man kan søreme købe sig til meget andet i denne her verden, og det er den virkelighed, hvori også den kulturpolitiske debat bør foregå.

Vi har jo også i denne her folketingsssamling stillet forslag om at etablere kulturskoler for at styrke børns og unges deltagelse i dansk kultur; vi har stillet forslag om styrkelse af dansk teater,

og vi har stillet forslag om en styrkelse af dansk musik, herunder både produktion og eksport. Dansk Folkeparti har stemt imod de forslag, der har været til behandling allerede.

Det er jo ikke os, der er parlamentarisk grundlag for besparelser på finansloven. Det er jo ikke os, der er parlamentarisk grundlag for, at man fjerner portostøtten til de blade, tidsskrifter og magasiner, der lige præcis udgør en stemme i den danske kultur, som fru Louise Frevert taler om.

Så nej, man kan ikke købe sig til et talent, men ja, vi har en kulturpolitisk forpligtelse til at sikre, at der er de tilstrækkelig gode rammer og den tilstrækkelig gode økonomi, for at talentet kan få lov, fru Louise Frevert.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Man kan jo sige, at der for hver gang, fru Mette Frederiksen svarer, bliver lagt røgslør ud. Først kunne hr. Eyvind Vesselbo referere, at fru Mette Frederiksen mener, at den tidligere førte socialdemokratiske kulturpolitik var katastrofal, og svaret her er så, at det var den rigtige førte kulturpolitik. Nu kan man så vurdere, hvad der egentlig menes fra fru Mette Frederiksens side, jeg ved ikke, om vi kan få det at vide, eller om der bare fortsat skal snakkes uden om.

Nu er fru Mette Frederiksen jo kulturordfører for Socialdemokratiet, og Folketinget her består af selvstændige partier. Og så må det undre, med den retorik, der bruges her, at der ikke ligger en sammenhængende, overordnet kulturpolitik fra Socialdemokratiets side. Det er underligt. Hvis det både har været katastrofalt og rigtigt, så må man da vælge på et tidspunkt og så komme med et sammenhængende oplæg. Det ville jo være meget passende i stedet for konstant at kritisere, hvad andre siger på det her område.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg gentager meget gerne mit svar fra tidligere.

Jeg synes, at der blev ført en klog kulturpolitik op gennem 1990'erne, men den var ikke fuldkommen, den var ikke fuldstændig, og de to områder, som jeg også nævnte før, hvor jeg også synes, at vi op gennem 1990'erne ikke har været i tilstrækkelig stand til at gennemskue, hvad det var for udfordringer, vi stod over for, er kommercialiseringen, det er det, at den mediemæssige